

A tak choďte, čiňte učeními všetky národy krstiac ich v mene Otca i Syna i Svätého Ducha, učiac ich zachovávať všetko, čokoľvek som vám prikázal. A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skonania sveta. Amen. (Matúš 28. 19 - 20)

V tomto čísle
nájdete ...

**VERÍME V JEDNÉHO
VZKRIESENÉHO
KRISTA**
str. 1

Svedectvo viery
Hanz-Paul Mink
str. 1
... pokračovanie ...
na str. 2

V Jeho šlapajach
str. 1

**Kiežby som mal
život, aký je ten
tvoj!**
str. 2

Na kríži...
str. 3

**Čo znamená
predzvedený**
str. 3

**Dvaja budú na jednej
posteli, jeden bude
vzatý, druhý
zanechaný**
str. 3

**Ak Kristus vstal z
mŕtvych...**
str. 4

**Láska vždy
prínesom**
str. 4

ŽALM 15
str. 4

VERÍME V JEDNÉHO VZKRIESENÉHO KRISTA

Ak by Ježiš Kristus zomrel hore na golgotskom kríži bez toho, aby niekoho zabil a nevstal by aj z mŕtvych, bolo by učenie evanjelia jednoducho len krásne učenie, neporovnateľné s nijakým iným, ale nebolo by živým učením. Ale teraz, keďže Ježiš Kristus vstal z mŕtvych, Slovo evanjelia sa stáva živým a to, čo povedal Pán: „... **kto čuje moje slovo a verí tomu, ktorý ma poslal, má večný život a nepríde na súd, ale prešiel zo smrti do života.**“ (Ján 5:24) je veľká pravda. Vzkriesenie nášho Pána Ježiša Krista udivilo celý svet. V Aténach apoštol Pavol nezabudol porozprávať o Kristovom vzkriesení a Aténčania sa veľmi divili: „**Ale keď počuli o vzkriesení z mŕtvych, jedni sa posmievali, a druhí povedali: Vypočujeme ťa o tom aj po druhé.**“ (Skutky 17:32) Vzkriesenie z mŕtvych? Niektorí sa posmievali, iní preložili rozhovor: „**O tomto sa ešte porozprávame.**“

Samozrejme v Aténach uverili Dionisis, Aeropagita, Damaris, významná aténska žena a skrze nich vznikla prvá kresťanská cirkev v Aténach. Vzkriesenie Ježiša Krista udivuje každého človeka a

stavia ho pred jednu veľkú otázku: **Určite Ježiš Kristus vstal z mŕtvych?** Ak by nevstal z mŕtvych, nepriahol a nezachránil by toľkých hriešnych ľudí. Nebol by uzdravil desaťtisíce neuzdraviteľných chorôb, nezmenil by život miliónov ľudí na celom svete vyslobodzujúc ich od rôznych závislostí, otroctiev drog, alkoholu a všetkého, čo zotročuje človeka. Pozrime sa do evanjelia a stretnime tam apoštola národov Pavla, ktorý sa volal Saul. Bol veľkým fanatikom proti Kristovi a prenasledovateľom Kresťanov. Kto mohol presvedčiť tohto Saula, že Ježiš Kristus je vzkriesený a žije v nebi? Iba sám ten istý Pán Ježiš Kristus ho mohol presvedčiť, že Ježiš Kristus je vzkriesený a žije v nebi. Vo veľkom sprievode išiel do Damašku, aby zajaľ kresťanov a priviedol ich späť, ako o tom píše Slovo Božie, evanjelium. Vo svojej obrane pred kráľom Herodesom Agripom Pavol vyznáva: „**V takej veci som tiež išiel aj do Damašku so splnomocnenstvom a s dovolením od najvyšších kňazov. A tu na poludnie, na ceste som videl, ó, kráľu, z neba nad jasnosť slnca jasnejšie svetlo, ktoré**

razom obkľúčilo mňa i tých, ktorí išli so mnou. A keď sme všetci padli na zem, počul som hlas, ktorý mi vravel hebrejským nárečím: Saule, Saule, prečo ma prenasleduješ? Tvrdo ti bude proti ostňu sa vzpečovať. A ja som povedal: Kto si, Pane? A Pán povedal: Ja som Ježiš, ktorého ty prenasleduješ.“ (Skutky 26:12-15).

Od tej chvíle Saul, prenasledovateľ Krista, sa stal apoštolom Pavlom, apoštolom národov. Kde bol Ježiš Kristus? Ako našiel Saula na ceste do Damašku? Takže Ježiš Kristus žije a sedí po pravici Otcovej, ako o tom píše posledný verš Evanjelia Marka. Ježiš Kristus je vzkriesený, žije v nebi, pozoruje všetkých ľudí a hľadá šancu, aby sa zjavil každému človeku, ktorý Ho pozve so skutočnou úprimnosťou a túžbou. Choď do svojej izbičky, zatvor dvere, kľakni si a povolaj Ho: „Pane Ježišu, ak si vzkriesený a živý, zjav sa aj mne, tak ako si sa zjavil každému človeku, ktorý ťa o to poprosil, pretože to píšeš vo svojom evanjeliu:

„**A bude, že každý, ktokoľvek bude vzývať meno Pánovo, bude spasený.**“ (Skutky 2:21)

Svedectvo viery

Volám sa Hans-Paul Mink a žijem blízko Frankfurtu v Nemecku. Chcel by som vám povedať, ako do môjho života prišiel Ježiš Kristus. Narodil som sa v roku 1957 v malej dedinke v severovýchodnej časti Bavorska. Detstvo som trávil v rôznych európskych krajinách, pretože môj otec bol technikom a budoval v celej Európe elektrárne. Toto sa skončilo, keď som začal chodiť na základnú školu.

Po strednej škole som šiel na vysokú školu a stal som sa strojnínym inžinierom. Vzdelaný (a namyslený) som získal prvú prácu v jednej leteckej spoločnosti v Mníchove. V roku 1986 som sa oženil. Spolu so ženou sme sedem rokov pracovali pre tú istú spoločnosť.

V roku 1993 som šiel do Frankfurtu, aby som sa stal generálnym riaditeľom vo svokrovej spoločnosti, a pritom som rozmyšľal, že sa stanem jeho nasledovníkom. V roku 1995 sme sa so ženou rozviedli. Trochu neskôr som sa stretol so svojou druhou ženou, a v roku 2000 sme sa vzali. Celý čas som bol vždy veľmi odporný voči pobožným ľuďom. Videl som ich pokrytectvo, a preto som odmietal všetky veci týkajúce sa Boha a Krista. Keď som žil v Mníchove, býval som oproti katolíckemu kostolu a videl som správanie ľudí. Vtedy som si povedal: „Keď sa kresťania musia správať tak ako oni, potom zostanem neveriacim.“

V roku 1997 som si okrem svojej každodennej práce založil aj inžiniersku firmu. O šesť rokov neskôr došlo k veľkej nezhode s mojím bývalým svokrom, takže som urobil pevné rozhodnutie a odtedy som začal pracovať len sám pre seba. Na začiatku som pracoval doma. Na začiatku roku 2005 sme spolu so ženou rozbehli novú firmu.

V roku 2006 som si uvedomil, že si musím prenajať kanceláriu. Pokúšal som sa nájsť byt na prenájom vo veľkom dome s viac než 100 veľkými bytmi. Na tabuli sme si prečítali, že niekto hľadá nájomcu, ktorý by prevzal jeho zmluvu. Naplánovali sme si stretnutie s majiteľom a s nájomcom.

... pokračovanie na strane 2

V Jeho šlapajach

„A išli každý do svojho domu.“ Ján
Pisateľ tejto konkrétnej frázy by nemohol poznať tento detail Ježišovho pozemského chodenia, ak by ho aj on nenasledoval.

Táto situácia je opísaná v Evanjeliu Jána. Bol to večer posledného dňa toho veľkého sviatku. Jeden deň určený Bohom pre Boží ľud na Jeho svätenie. Tieto dni tohto sviatku si určil aj sám Boh tým, že sa ich zúčastnil.

Postavil sa sám Boh uprostred svojho ľudu a bolo počuť Jeho hlas: „Ak niekto žizni, nech príde ku mne a pije. Kto verí vo mňa, ako hovorí Písmo, rieky živej vody potečú z jeho vnútra.“

Výsledok prítomnosti a výzvy samotného Boha pri tých, ktorí to počuli. Jedni uverili týmto slovám, ďalší nad tým ostali zamyslení, iní neverili, niektorí Ho prenasledovali, ale pisateľ evanjelia nasledoval Jeho šlapaje.

Keď všetci odišli do svojich domovov, keď pre všetkých skončil tento deň, keď všetci ďalší si šli odpočinúť, aby načerpali sily na nasledujúci deň...

Existoval niekto, kto nasledoval šlapaje tohto života. Nasledoval šlapaje Ježiša a ocitol sa s ním na Olivovom vrchu. Nevieme nič podrobnejšie o tomto stretnutí tam na vrchu. To jediné, čo vieme, je, že tam ostal sám až do úsvitu a potom sa vrátil znova do chrámu.

Pamätám si toho, ktorý keď kráčal s Ním, vrátil sa k Nemu s nadšením a povedal mu: „Pôjdem za Tebou, kamkoľvek pôjdeš.“ A Ježiš mu odvetil: „Lišky majú svoje brlohy a vtáky svoje hniezda, ale ja nemá, kde by som sklonil svoju hlavu.“

Ján nasledoval aj tieto šlapaje a svedčil o tom ďaleko od „brlohov“ a príbytkov. Tam, kde si „chce“ hlava nájsť od únavy neexistujúce miesto na odpočinok. Táto príhoda života tohto učeníka nás robí takými, aby sme zdravo závideli, túžili aj my nasledovať Ježišove šlapaje, kamkoľvek pôjde, ale nie bez toho, aby sme sa obetovali.

Svedectvo viery

... pokračovanie zo str. 1

Keď sme vošli do bytu, bol som užasnutý z veľkého množstva kníh, ktoré tam boli. Keď som prišiel bližšie, zistil som, že to boli biblie. Tí ľudia, manželský pár, ktorí tam žili, boli veľmi milí a priateľskí. Aj keď to bol pekný byt, nedohodli sme sa na nájme. V ten istý večer sme tento pár pozvali k nám a predstavili sme im svoje obchodné zameranie. Povedali nám o svojej viere a odmietli ho. Obaja, brat Lakis a sestra Saida, boli slušní a priateľskí. Moja žena sa so sestrou Saidou stretávala takmer každý týždeň. Raz cez vikend nás k sebe pozvali. Povedali nám, že prídu aj iní bratia a sestry. Rozmýšľal som, či ma chcú zoznámiť s celou ich rodinou – ak by to boli ľudia ako oni, bolo by to celkom fajn. Ľudia, ktorí tam prišli, museli byť veľmi dôležití – všetci mali so sebou plánovacie diáre (tieto veci som poznal, lebo som tiež také používal). Bol som prekvapený, keď som zistil, že tieto diáre boli v skutočnosti obaly na biblie. Očakával som teda hrozny večer.

Nič z toho, čo som očakával, neprišlo, žiadne učenie, evanjelizácia, napomenutie – rozprávali sme sa o kresťanských témach a o ich vplyve na každodenný život. O niekoľko týždňov neskôr sa ma žena spýtala, či môže ísť do zhromaždenia s bratom Lakim a sestrou Saidou. Povedal som jej: „Ak musíš ísť, choď.“ Za ten čas som si mohol dať pivo a víno. Neuvedomoval som si, že som závislý na alkohole. Od toho dňa odchádzala každú nedeľu. Keď sa vrátila, vždy som bol prekvapený z jej výzoru. Úplne žiarila, usmievala sa – akosi sa úplne zmenila. Po troch mesiacoch (alebo aj menej) som si povedal, že si to overím. Čo tam robia, že sa moja žena takto zmenila? Opýtal som sa brata Lakiho, či by som mohol ísť v nedeľu spolu s nimi a ponúkol som sa ako vodič. Jeho jednoduchá odpoveď bola – pod'. Keď sme prišli do zhromaždenia, bol som opäť veľmi prekvapený. Žiadna posvätná budova, žiadny kostol – nič z toho, čo som očakával. Keď som vošiel, spýtal som sa: "a teraz?" "Kľakni si, otvor svoje srdce a modli sa," povedali mi. "???????????? – otvorí svoje srdce????? Modliť sa ????????? kľaknúť si

???????? – čo chcú, aby som urobil?" Uvedomil som si, že som chytený do pasce. Keďže som bol šoferom, nemohol som uniknúť, a keďže som bol hrdý, nechcel som sa ponížiť. Jediná modlitba, ktorú som poznal, bol Otčenáš – táto mi bude trvať minútu – jediná možnosť je zopakovať ju 60-krát, skvelá hodina, pomyslel som si. Kľakol som si a začal som sa modliť. Za mnou sa niekto modlil. Prekvapilo ma, ako sa modlil – žiadny Otčenáš – len ďakoval Pánovi a prosil ho o pomoc pri riešení problémov. Moja modlitba sa ihneď zmenila a ja som prežil tú najkratšiu hodinu vo svojom živote. Kázeň, ktorá nasledovala, nebola zbytočná, ale plná užitočných rád pre denný život založených na Písme. Po zhromaždení mi ponúkli Novú zmluvu. Odmietol som ju, pretože som si nikdy nevzal skrátenú literatúru. Takže mi dali Sväté Písmo.

V priebehu ďalšieho týždňa som sa snažil čítať. Avšak keďže som bol inžinier, začal som na strane číslo jeden. Táto bola na čítanie ťažká, a tak som prestal. Počas tohto týždňa som sa takisto začal v kancelárii modliť – ale tak, ako to robia deti – nevediac, ako sa modliť. Takže som povedal Pánovi všetky svoje problémy a poprosil Ho o niečo. Nasledujúcu nedeľu som šiel znovu do zhromaždenia. Počas modlitby sa mi Pán osobne prihovril ústami jednej sestry a povedal: „Môj milovaný syn, Hans-Paul...“. V tomto proroctve mi Pán odpovedal na otázku, ktorú som mu predtým súkromne položil. Okrem toho Pán zodpovedal všetky moje otázky. Bol som veľmi prekvapený, rozmýšľal som, ako tá žena mohla vedieť, o čom som sa s Pánom rozprával súkromne. Ani moja žena to dovtedy nevedela. V tom momente som si uvedomil, že Pán existuje a je živý. Od toho dňa v polovici januára 2007 som bol presvedčený, že som v správnej cirkvi.

V marci sme sa spolu so ženou dali pokrstiť vo vode v zhromaždení v Bietigheime. Ale nerozhodol som sa pevne. Stále som chodil športovať. Bol som špecialistom na bojové umenia. V marci ma pozvali na 8-dňový tréning na východ od Berlína. Preto som dve nedele do zhromaždenia neprišiel. V tom čase som sa sám seba pýtal, čo tam vlastne robím. Stále viac a viac som cítil, že som na nesprávnom mieste. Kedysi sa mi tieto špeciálne tréningy páčili.

Mohol som si na nich dať aj pivo. Teraz bolo všetko inak. Nechcel som piť. Po obede som šiel do svojej izby čítať si Písmo a modliť sa. Stále viac a viac som cítil, že som na nesprávnom mieste. Keď sme sa vrátili domov, boli sme pozvaní na ďalší tréning, ktorý sa mal konať v júni a tam som mal postúpiť vyššie na určitú úroveň DAN (ako keby majstrovskú úroveň). Zapísal som sa tam, ale cítil som sa stále horšie a horšie. Po niekoľkých týždňoch som urobil skutočne pevné rozhodnutie. V očiach všetkých športových kolegov som nečakane všetko zrušil. Predal som svoju výstroj a zbrane a rozhodol sa nasledovať Pána celým svojím životom.

Začala sa nová éra v mojom živote. Teraz som chcel byť pokrstený Duchom Svätým. O niekoľko týždňov neskôr prišlo ďalšie proroctvo osobne pre mňa. Pán povedal: "Ak chceš byť pokrstený Duchom Svätým, bojuj so mnou a ak ma premôžeš, budeš pokrstený". Z týchto slov som bol veľmi smutný. Kto som ja, aby som bojoval a zvíťazil – ja, malý a slabý – bojovať so Všemohúcim. Dobré, tak zostanem nepokrstený, pomyslel som si. Vtedy večer si brat Lefteris uvedomil, že som sa zmenil. Opýtal sa ma, čo sa stalo. Odpovedal som: „Nepočul si slová, ktoré mi Pán povedal? Mal by som s ním bojovať – ako to môžem urobiť a vyhrať, keď som jedno nič, slabý?“ Brat Lefteris ma ukludnil a povedal, že nemusím bojovať tak, ako v bojovom umení, ale modliť sa. Boj znamená modlitbu – viac a viac sa modliť. Takto ukludnený som sa začal každý deň veľa modliť. Poprosil som Pána, aby ma pokrstil silne, aby som o tom nikdy nepochyboval.

Raz večer v júli sme znovu šli na návštevu k bratovi Lakimu a k sestre Saide. Večer sme sa začali modliť. Hneď na začiatku som cítil, že sa niečo deje. Zdvihol som ruky a chváľil Pána, ale v tejto chvíli som mal pocit, ako keby som bol pripojený na kábel so 100.000 voltami. Ako keby som lietal, triasol som sa, plakal a hovoril neznáme slová v neznámych jazykoch. Toto trvalo viac než hodinu a pol. Potom som mal pocit, že som ten najšťastnejší človek na svete. Všetci bratia a sestry, ktorí tam vtedy boli, skutočne žiarili a boli plní radosti. Od toho dňa nasledujem Pána, kdekoľvek chce, aby som šiel. Vzal mi veľké bremeno, cigarety, alkohol, život vo svete, kde som navštevoval drahé reštaurácie. Naozaj ma oslobodil.

Keď si spomeniem na to, čo urobil pre mňa, v mojom živote, v mojej rodine, stále začnem plakať.

Kiežby som mal život, aký je ten tvoj!

Podľa štatistík žije 50% populácie za menej než 2 € na deň. Takže ak zarábaš 2 €, patríš k 50% privilegovanejších ľudí. Ak teda zarábaš 10 € za deň za prácu, za ďalšie výhody a z ďalších príjmov, potom patríš k 20% bohatších ľudí na tejto planéte. 80% ľudí zarába menej než 10 € za deň... Je život niektorého z detí v tvojej rodine alebo v tvojom zhromaždení v nebezpečenstve kvôli chudobe? Podľa Unicef chudoba zabíja 30.000 detí každý deň.

Vieš napísať svoje meno?

Na začiatku 21. storočia približne jedna miliarda ľudí nevedela ani prečítať jediný verš z Písma, ani sa podpísať! Odhaduje sa, že jedna osoba vo Veľkej Británii použije priemerne okolo 50 litrov vody za deň na svoju osobnú hygienu. Žiaľ, jedna tretina populácie sveta, čo predstavuje asi 1,8 miliardy ľudí, má 20 alebo aj menej litrov vody na pokrytie všetkých svojich potrieb (varenie, sanitácia, umývanie).

Keď je tvoje dieťa smädné, čo urobíš?

Toto je absurdná otázka... samozrejme, dám mu vodu ... 1,4 miliónov detí každý rok zomiera z nedostatku pitnej vody a kvôli jej nedostatočnej čistote! Dávaj pozor, aby si deti dal zaočkovať v správny čas. Skús si zapamätať, že 2,2 milióny detí zomierajú každý rok kvôli nedostatku vakcín, ktoré nestoja viac než 10 €. Chápeš, že detský život stojí 10 €? Fakt, všimol si si zariadenie ako variče, pracie práčky, svetlá, rádio a počítač, ktoré nám tak veľmi zjednodušujú život? Štvrtina svetovej populácie, čo je asi 1,6 miliardy ľudí, žije bez elektriny.

Môžeš ísť do zhromaždenia?

Výsledky prieskumného projektu spoločnosti Open Doors zistili, že 176.000 kresťanov bolo v dbodí od roku 2008 do roku 2009

zavraždených kvôli viere. Tá istá organizácia odhaduje, že 100 miliónov kresťanov na celom svete čelí výsluchom, zatknutiam, až smrti, a to kvôli viere. Každým prebiehajúcim okamihom zomiera na svete 113 ľudí... Vieš, prečo v tejto chvíli žiješ? Vieš, prečo ťa Boh drží pri živote? Aby si mal radosť, pokoj a aby si Ho chváľil! Nie aby si mal ľútosť, trápil sa a sťažoval...

Prečítaj si horeuvedené fakty znovu a popremýšľaj, ktorí z miliárd ľudí na celom svete by si želali mať tvoj život! Miliardy ľudí sa modlia a prosia Boha, aby aj oni a ich deti mali taký život, aký máš ty... Veci ako jedno jedlo denne, suchá posteľ, slobodné uctievanie Boha by považovali za zážrak.

Prestaňme sa pozerať na to, čo nám chýba, ale radujme sa z toho, čo máme.

A teraz zdvihni svoj pohľad a celou silou, dušou, myslou a celým svojím srdcom povedz:

“Ďakujem ti, Pane”.

MATHEOS PEKOS

Zdroje:

<http://www.poodwaddle.com/worldclock.swf>

<http://www.eepf.gr/pe/fix-allo>

<http://www.inout.gr/showthread.php?t=28380>

<http://www.globalissues.org/article/26/poverty-facts-and-stats>

<http://www.wnd.com/index.php?fa=PAGE.view&pagel=143493>

Na kríži...

A bola tretia hodina, keď ho ukrižovali (Marek 15:25).

Pozemská duchovná služba Ježiša Krista bola až do času ukrižovania plná kázní, dobrých skutkov a záprakov, ktorými bol na prospech ľudom (Lukáš 4:18-19-21, Skutky 10:38, Matúš 11:2, Ján 7:3, 9:4, 14:11, atď.).

Ale okrem skutkov, ktoré Ježiš vykonal počas svojej "cesty na kríž", takisto existujú aj "skutky", ktoré vykonal, kým bol na kríži, a to preto, lebo tieto skutky mohli byť vykonané len na kríži. Vidíme najmä, že na kríži Ježiš...

1) Odhalil a dokázal charakter a veľkosť lásky Boha Otca k človeku

V evanjeliu podľa Jána sa dočítame, že "tak miloval Boh svet, že svojho jednorodeného Syna dal, aby nikto, kto verí v neho, nezahynul, ale mal večný život" (Ján 3:16). A v prvom Jánovom liste sa dočítame, "v tom sa zjavila láska Božia v nás, ... že on miloval nás a poslal svojho Syna ako zmierenie za naše hriechy" (1 Jánov 4:9-10). Tieto slová by boli neopodstatnenými tvrdeniami a utópiou, keby neboli smrťou Ježiša Krista na kríži naplnené.

2) Zaplatil svojim životom za hriechy všetkých ľudí.

Ako sa v Písme dočítame, Pán na kríži "ochutnal smrť" v mene všetkých ľudí, aby sa mohol stať vhodným "kapitánom

spásy" pre všetkých ľudí (Židom 2:9-10). Zomrel, aby nás oslobodil (zachránil) a toto bolo možné dosiahnuť len skrz zaplataenie za "odpustenie hriechov" svojou Svätou krvou, tým, že bol "baránkom bezvadným a nepoškrveným" (Efezským 1:7, 1 Petrov 1:18-19).

3) Dostal svoju cirkevnú obeť, Jeho krv ako výkupné

Prečítajte si slová apoštola Pavla, "...aby ste pášli cirkev Božiu, ktorú si dobyl vlastnou krvou" (Skutky 20:28). Pavol znovu spomína toto vykúpenie, keď píše, "mužovia, milujte svoje ženy, jako aj Kristus miloval cirkev a vydal sám seba za ňu" (Efezským 5:25).

4) Splnil zákon

Na kríži Ježiš úplne dokonil spravodlivosť zákona a otvoril novú cestu zmierenia sa pred Bohom: cestu viery v Jeho obeť. Pán povedal, "nedomnievajte sa, že som prišiel zrušiť zákon alebo prorokov: neprišiel som zrušiť, ale naplniť" (Matúš 5:17). Neskôr apoštol Pavol vo svojom liste Rimanom píše, "...vymažúc písmo, napísané proti nám, záležajúce v rôznych nariadeniach, ktoré bolo proti nám, a vzal ho z prostredku pravdivým srdcom v plnej istote viery" (Židom 10:19-22, 4:16). Len tak, že vezmeme do úvahy nepredstaviteľne vznešené dielo lásky dokonané na kríži môžeme interpretovať "mystickú" radosť (Židom 12:2) a netreplivosť (Lukáš 12:50) Ježiša pri vidine svojho ukrižovania.

5) Priniesol medzi človeka a Boha pokoj

Tak, ako v niektorých častiach Písma čítame, Pán na kríži znovuzaviedol skutočný pokoj a obnovil zmierenie človeka s Bohom: "...a aby skrze neho zmieril všetko cieľom neho

urobiac pokoj skrze krv jeho kríža, skrze neho, buď to, čo je v nebesiach" (Kolosenským 1:20, takisto pozri Rimanom 5:10, 2 Korinským 5:18, atď.).

6) Zastavil nenávisť medzi Židmi a pohanmi

Ako sa dočítame v druhej kapitole listu Efezským, Pán je (v.14), činil (v.15) a zvestoval (v.17) skutočný pokoj medzi Židmi a pohanmi, čím skutočne učinil "oboje v jedno" (v.14) a dosiahol to zrušením (v. 15) a zabijúc krížom (v.16) nenávisť, ktorá vznikla a bola zachovávaná zákonom, nariadeniami a prikázaniami (v.15b).

7) Zaviedol nový, živý a voľný prístup k Bohu

Tým, že bol veľký a dokonaly veľkňaz (Židom 7:26), ponúkol Ježiš Kristus Sám seba na kríži ako dokonalú obeť (1 Petrov 1:18-19, Ján 1:29), čím dokázal "zdokonalit' navždy tých, ktorí sa posväcujú" (Židom 10:14).

S plným súhlasom Boha nás potom Duch Boží volá, nech "máme smelosť do vchodu do svätyne v krvi Ježišovej, ktorý to vchod nám vysvätil ako cestu novú a živú cez oponu, to jest cez svoje telo...prístupujeme s pravdivým srdcom v plnej istote viery" (Židom 10:19-22, 4:16). Len tak, že vezmeme do úvahy nepredstaviteľne vznešené dielo lásky dokonané na kríži môžeme interpretovať "mystickú" radosť (Židom 12:2) a netreplivosť (Lukáš 12:50) Ježiša pri vidine svojho ukrižovania.

DIMITRIS MASTORIS

Čo znamená predzvedený

Narodil som sa v období okupácie Nemeckom. Vyrastal som v rodine, ktorá mala úctu pred Bohom, tak ako mnohé ortodoxné kresťanské rodiny. Viedla to moja babka, mama môjho otca. Žili sme v rodičovskom dome v časti Atén Petralona. Každý podvečer babka zapalovala lampu, modliac sa, majúci pri sebe mňa ako spoločníka. Naučil som sa Dávidove žalmy a iné hymny, prosby a chvály. Moja duša plesala, aj keď som veľa nerozumel. Na základnej škole som chodil na náboženstvo a tam som sa naučil milovať, robiť to, čo je dobré a správne, podporovať pravdu, aj keď veľakrát sa to nevyplátilo. V roku 1949 som vážne ochorel. Chýbalo nám mnoho. Chudoba mnohých Grékov a občianska vojna k tomu bolo veľkým zlom pre našu vlasť. Nedostatok liekov a antibiotík. Od zápalu priedušiek to prešlo do celkového zápalu pľúc. Mal som šesť rokov a roztápal som sa na posteli od horúčky. Mój otec bol zúfalý. Nakoniec som už nemohol poriadne dýchať a upadol som do kómy. Prosil lekárov, aby ma zachránili. Od lekárnika Baraka zbral nejaké antibiotiká a jednu fľašu kyslíka. Všetci s plačom čakali koniec môjho krátkeho života. No ja som prežil nevysvetliteľne pre všetkých. Bol som predzvedený. Roky prešli, skončil som základnú školu a vyučil som sa na strednej námorníckej škole ako mechanik. Ako dvadsaťročný som začínal na šesťtisíc tonovej lodi, samozrejme neporovnateľnej s ostatnými vodnými šelmami tmej doby. No more a búrky sú tie isté pre všetky lode. V búrkach stupnice desať Bofor. V oceánoch sa strácajú aj veľké lode s ľudskou existenciou. Ale tá malá šesťtisíc tonová loď vyrážala a stále došla do svojho cieľa. Vtedy som nerozumel, keď sa to dialo. Bolo počuť S.O.S. cez anténu iných lodí, ktoré boli v nebezpečenstve a žiadali pomoc, no naša v týchto podmienkach vydržala. S ňou som vydržal aj ja. Mokry, hladný, unavený, nevyspatý, ale živý. Ako sa to dialo? Nevieam. Dozvedel som sa to neskôr. Bol som predzvedený. V roku 1969 som zanechal námornícky život, lebo som chcel vytvoriť rodinu. Po mnohých nevydarených pokusoch som bol v roku 1970 prijatý do Onassisovho olympijského letectva ako mechanik lietadiel, mašin a turbín, majúci všetky potrebné predpoklady. Nasledovali úmorné roky. Zodpovedná práca, stres, výučba, štúdium, skúšky. Bez toho, aby som si to uvedomoval, Pán kontroloval môj život a čakal na mňa. On mi vybral aj družku života, jednu ženu, s ktorou som mal spoločne kráčať ruka v ruke cestou do neba. Aj ona bola predzvedená. V prvom pracovnom mužstve, do ktorého som bol zadelený technickým vedením nám Pán, predurčujúci nás, poslal jedno svoje požehnané dieťa, aby nám povedal, že Ježiš Kristus nás má rád. Nasledovali určité roky, v ktorých nás tento požehnaný brat evanjelizoval s veľkou trpezlivosťou, hovoriac nám o láske nášho Pána. Radil nám, aby sme prijali Ježiša Krista ako Spasiteľa a Pána nášho života, aby sme vyskúšali, aký dobrý je Boh. Potom prišla plnosť času dostať odpoveď na jednu otázku, ktorú som mal od detstva. **Prečo som sa narodil, prečo žijem, čo som prišiel robiť na túto zem?** A odpoveď mi bola daná skrze písané požehnané Slovo nášho Pána: „**Abý som spoznal jediného pravého Boha a jeho Syna Ježiša Krista, Spasiteľa sveta.**“ O niekoľko rokov neskôr kvôli tomu sme s manželkou prijali Ježiša Krista a spoločne sme mu dali aj naše srdcia. Spolu sme ho prosili v pokání, aby nám odpustil náš predchádzajúci hriešny život a urobil nás ovečkami svojho stáda očistiac nás svojou svätou krvou. Spolu sme sa dali pokrstiť vo vode. Syn Peter sa nám narodil po veľkých snahách, zápasoch a modlitbách. Zasvätili sme ho Pánovi dajúc mu meno Peter. Pastor zboru mu vtedy zaprial, aby jeho viera v Pána bola ako nepohuteľná skala. Potom, po krátkom čase sme prijali aj dar Duchu Svätého. Takže teraz mám svedectvo Duchu Svätého v sebe, že som predzvedený a túto pravdu nezamením za nič. Teraz som už vo vysokom veku života a dlhé roky blízko s Kristom. Jedno, čo prosím od nášho Pána Ježiša Krista, je, aby mi do ďalších rokov pohostinstva na tejto zemi dával silu zo svojej sily skrze Duchu Svätého a vieru v Jeho svätú osobu, aby som bol uznaný za hodného Jeho nebeského povolania. Všetko na slávu Jeho mena.

Dvaja budú na jednej posteli, jeden bude vzatý, druhý zanechaný

Učeníci sa hneď opýtali Pána. „Kde Pane?“ a Ježiš im odvetil: „**Kde bude telo, tam sa zhromaždia aj orly**“ (Matúš 24. 28). Kiežby my, dnešní kresťania, sme sa od srdca zaujímali o to, čo vlastne mal Pán na mysli. Je to až také dôležité? Určite áno, veď Pán tieto slová hovoril v súvislosti s obdobím posledných časov. A celý dnešný kresťanský svet verí, že práve my žijeme v posledných časoch. Znamená sa každým dňom naplňajú čoraz viac a my veríme, že Pán chce prísť pre svoju cirkev čo najskôr. Ale kvôli niečomu určite odkladá.

Čo môže byť tak dôležitá príčina, že Pán ešte neprišiel? Ako je zrejme, situácia si to už, už vyžaduje. Príčinou môžem byť práve ja alebo ty. Dnes viem, že ak by Pán prišiel pred štrnástimi rokmi, tak ja by som bol určite zanechaný tu. Prečo si to myslím? Lebo, ak by ma Pán našiel pri svojom príchode niekde opitého v bare, so zármútkom by ma musel nechať tu. Božie slovo nám teraz odkrýva túto tému do väčšej hĺbky. Niekedy si kresťania mysleli, že tí ktorí uverili budú zobraaní a tí, ktorí neuverili zostanú.

Dnes vieme, že nestačí len uveriť, ale po svojom uverení v Krista treba aj chodiť v skutkoch, ktoré nám Pán vopred pripravil, aby sme v nich po uverení mohli chodiť. **Žiť s Kristom znamená, žiť Krista.** Apoštol Pavol píše: „**Či neviete, že všetci, ktorí ste pokrstení v Krista, Krista ste si obliekli?**“ (Galat. 3. 27).

Kresťania, ktorí tvrdíme, že sme uverili, musíme byť svetlom, ako nám to náš Pán hovorí: „**Vy ste svetlo sveta. Mesto ležiace na vrchu, nemôže sa ukríť**“ (Matúš 5. 14). **Nech, tak sviety vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli vaše dobre skutky a oslavovali vášho Otca, ktorý je v nebesiach**“ (Matúš 5. 16). On je náš Otec a my sme Jeho deti.

Viera a kresťanstvo nie je len teória a nejaké seba zadosťučinenie, ale spôsob života tu na zemi, ktorý nám daroval Boží Syn Ježiš Kristus, a ktorý nás, ak ho budeme žiť, uvedie do nebeského kráľovstva.

Možno je to pre teba niečo nové, ale vedz, že ak Pán ozaj odkladá svoj príchod, tak to robí kvôli mne, aj kvôli tebe. Kvôli veriacim, aj kvôli neveriacim. Je napísané: „**Lebo to je dobré a príjemné pred našim Spasiteľom Bohom, ktorý chce, aby všetci ľudia boli spasení a prišli k poznaniu pravdy**“ (1. Tim. 2. 3-4). Pán chce, aby sme všetci boli zachránení. Má nás skutočne rád. To je tá pravda. Máme to poznanie? Ak veríme, že áno, tak s Jeho pomocou žime tak, ako keby mal prísť pre nás každú chvíľu. Aby sme dokonca náhlili Jeho príchod a na svojich modlitbách Mu mohli hovoriť: „**Prid', Pane Ježišu**“.

Vtedy budeme dvaja na jednej posteli a obidvaja budeme vzatí. Vďaka Bohu.

MARTIN KUSEK

Ak Kristus vstal z mŕtvych...

Mnoho ľudí vôkol nás prijíma, že Ježiš bol existujúca osoba, že žil pred 2000 rokmi niekde v Judsku a pre nevysvetliteľné historické príčiny ho zabili ukrižujúc ho. Až potiaľ sa skoro všetci zhodujú. Vedecky dokázaná pravdivosť mnohých spisov potvrdzuje históriu týchto skutočných udalostí aj pre tých najväčších nevercov.

Končia sa tieto udalosti ale tam? Hore na kríži Golgoty a v „Dokonané je“, ktoré Ježiš povedal a „skloniac hlavu vypustil ducha“.

Nie. Písma pokračujú ďalej za Golgotu, ďalej za smrť Ježiša a oboznamujú nás s jednou skutočnosťou. S jednou najúžasnejšou skutočnosťou spolu s narodením Ježiša v celej histórii ľudstva. Jedna udalosť, ktorá zmenila a mení milióny ľudí na celej planéte. Úžasná udalosť Ježišova vzkriesenia.

Tu sa ale rodí jedna otázka: Či si ty osobne venoval tejto udalosti patričný záujem? Či to neobchádzaš? Či sa nevyhýbaš preskúmať to? Avšak z tejto udalosti Ježišova vzkriesenia vyviera tvoja večná spása a každá odpoveď na všetky nezodpovedané otázky.

Ak Kristus vstal z mŕtvych podľa Jeho slova, aj ty jedného dňa vstaneš z mŕtvych, aby si žil večne. Ale ako? Naveky s Bohom alebo ďaleko od Neho? Nemyslíš, že tomuto hoci len predpokladu patrí aspoň trochu tvojej pozornosti, trochu z tvojho času? Určite sa aj ty sám seba opýtaš, čo môžeš pre to urobiť. Ale kde sa opýtaš, kde a ako budeš hľadať?

Každopádne nehľadaj vo vedeckých dôkazoch o vzkriesení, ani v hocikakých knihách, aby si pochopil, ako sa to presne stalo, pretože asi by si nepochopil. Nedôveruj nevere iných, pretože ti to nič nepridá, ani sa neopieraj o vieru iných, pretože ti to neosoží.

Existuje jeden a jedinečný spôsob, ako spoznať a presvedčiť sa o Ježišom vzkriesení. Obráť sa priamo na Neho. Keď ti dá odpoveď, počul ťa. Neustávaj, zotrvaj. Ved' práve to od nás žiada vo svojom slove: „**Proste, a bude vám**

dané; hľadajte a nájdete; klepte, a otvorí sa vám.“ Toto chce – počuť tvoj hlas, hlas tvojho srdca, našu modlitbu. Nie jednu tradičnú modlitbu, ale modlitbu, v ktorej sa bude nachádzať chcenie a smäd po spoznaní pravdy.

Kristus, pravda, vzkriesenie, život, duchovno, ale aj samotný Boh sa nedajú objaviť človekom, ale sú zjavované človeku Bohom Otcom skrze osobu vzkrieseného Ježiša Krista ako odpoveď na úprimnú modlitbu zo srdca.

A keď sa udeje zážitok z tohto zjavenia (a nepochybuj o tom), mení navždy život človeka. Osobný zážitok s Kristom nás ubezpečuje spôsobom, ktorý neprijíma nijakú pochybnosť o tom, že je vzkriesený a živý. Iba vtedy spoznáš, že Ježiš Kristus je vzkriesený, ak prijmeš od Neho, „Ktorého nikto nepozná, iba ten, čo Ho prijíma.“ Zjavenie Jána 2:17

I vtedy tvoj život nebude ten istý, ak skutočne spoznáš - ty sám, nie iný - že mŕtvi vstávajú z mŕtvych, ak skutočne spoznáš, že existuje večný život. Tvoj život sa zmení. Vzkriesi sa s Kristom. Vyslobodí ťa. Vyslobodí ťa z výčitiek, zo strachu, zo slabosti, z hriechov a z jeho výsledku - smrti. Nebudeš viac ten istý, nebudeš už viac sám. Bude pri tebe stále Ježiš, už nie jedna historická osoba, ale Pán, Kristus, Spasiteľ, priateľ a brat. Bude stále pri tebe živý, povedie ťa a bude počúvať tvoj hlas, v ťažkostiach, problémoch, strachoch, radoostiach aj smútkoch. On ťa povedie bezpečne až do konca tvojho života, až do neba.

„A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skonania sveta.“

Vtedy pochopíš to Ježišovo „Dokonané je“ z Golgotského kríža, ktoré signalizuje jeden nový začiatok, jeden zázrak, najväčší v celej ľudskej histórii. Znamená to, že **dielo záchrany pre človeka je dokončené.** Pretože On bol „vydaný pre naše hriechy a vstal z mŕtvych pre naše ospravedlnenie“. Rim 4:25 **Čiže dielo tvojho spasenia je dokončené!** Prijmeš ho? Keď Kristus vstal z mŕtvych... Nechceš, aby sa zjavil v tvojom živote?

Keď Kristus vstal z mŕtvych... Nechceš s Ním žiť navždy v Jeho kráľovstve, v Jeho príbýtkoch, ktoré On pripravil pre všetkých, ktorí v Neho uverili a nasledovali ho?

Keď Kristus vstal z mŕtvych... Nechceš Ho aj ty nasledovať? Požiadaj Ho. Žij!

Hospodine, kto bude pohostíniť v tvojom stane? Kto bude bývať na vrchu tvojej svätosti?

Ten, kto chodí bezúhonne, činí spravodlivosť a hovorí pravdu svojím srdcom;

kto neohovára svojím jazykom, neučiní svojmu priateľovi zlého a na svojho blízkeho nevnesie potupy;

v ktorého očiach nemá cti zavrhnúť, ale tých, ktorí sa boja Hospodina, cti; kto, keď prisahal, čo i na svoje zlé, nezmení;

kto nedáva svojich peňazí na úžeru a proti nevinnému nevezme úplatného daru. Ten, kto to činí, nepohne sa na veky.

ŽALM 15

Láska vždy prínosom

Veľakrát sme našťvaní, zlostíme sa, hrozíme, nadávame, viníme, a dokonca začíname vojnu voči ostatným ľuďom, a aj by sme si ich želali vidieť mŕtvych, zatiaľ čo my budeme žiť a triumfovať.

Je pravda, že divá zver sa navzájom konzumuje a žerie a bojuje za jedlo a niekedy aj za príbýtok.

Človek je na druhej strane rozumný a čo je dôležitejšie, má všetko. Aj napriek tomu existuje nenávisť, ktorá vyviera z jeho vnútra k určitým ľuďom. Táto nenávisť ho núti ničiť všetkých ostatných, aby - ak je to možné - len on a jeho rasa, o ktorej si myslí, že ju miluje, zostali, aby dominovali. Je to takzvaný rasizmus, alebo lepšie povedané rasová diskriminácia, ktorá nabáda niektorých ľudí, aby nenávideli určité rasy ľudí a aby ich neváhali aj ničiť.

Ale Boh vytvoril všetky rasy „z jednej krvi“ a nediskriminuje medzi rasami a národmi. Práve toto apoštol Pavol povedal v Aténach. „On sám dáva všetkému život a dych a všetko a učinil z jednej krvi všetok národ ľudí, aby bývali na celej tvári zeme“. Skutky 17:25,26.

Boh vidí duše, nie telá, ktoré sú rôznych farieb - biele, čierne, žlté, červené - a majú rôzne výrazy tváre. Všetci ľudia cítia rovnako. Majú pocity, emócie, spôsob života a rôzne túžby.

Keď náš Pán Ježiš Kristus poslal apoštolov, nepovedal im, aby šli len k bohatým a civilizovaným ľuďom. Povedal im: „Idte po celom svete a kážte evanjelium každému stvoreniu! Ten, kto uverí a pokrstí sa, bude spasený; a kto neuverí, bude odsúdený“ Marek 16:15,16.

Niektorí ľudia uveria ľahko, pre iných je to ťažšie. Napriek tomu je láska nášho Pána Ježiša Krista ponúknutá každému človeku žijúcemu na tejto zemi. Miliardy ľudí uverili v Krista a dali sa pokrstiť vo vode, v Jeho mene, podľa prikázania nášho Pána Ježiša Krista. Náš Pán Ježiš Kristus učil lásku ku každému človeku, ktorý je stvorený na podobu a na základe podobnosti Boha, aby mohol večne žiť. Dal každému nádej, že keď je nemocný, môže byť vyliečený.

Nemocnice boli vytvorené podľa doktríny Krista, ktorý liečil každého človeka, bez ohľadu na to, akou

nemocnou trpel. Keď sa ľudia prvýkrát stretli s nemocami, ktoré boli epidemické a smrteľné - ako napríklad kiahne, mor a iné, nikto sa k tým, ktorí ich mali, nepriblížil, a to zo strachu pred nálezou a následnou smrťou.

Len kresťania šli k týmto ľuďom blízko, pretože vedeli, že Ježiš dokázal vyliečiť. Priblížili sa a modlili, aby ich Boh vyliečil. Netrápilo ich, že sa môžu nakaziť, pretože milovali láskou Ježiša Krista.

Láska nikdy neprestáva dúfať. Ak sa dieťa narodilo postihnuté, zhodili ho z útesu Kaiadasu, pretože verili, že bolo zbytočné.

To isté sa dialo s novorodenými dievčatami. Ak už človek dcéry mal a jeho žena sa narodila ďalšia, zbavili sa jej a nikto nebol obvinený. Kristus učil, že pred Ním niet „ženy a muža“; každý má právo na Kristovu spásu.

Je radostné vedieť, že Boh nediskriminuje medzi pohlaviami, ale že ich obe vidí ako rovnocenné! Sú to večné duše a jedného dňa bude aj pohlavie zrušené.

Ďakujeme nášmu Božiemu Otcovi, ktorý poslal Ježiša Krista, aby nás okrem večného života učil aj o svojej láske ku všetkým ľuďom, k mladým a starým, bohatým a chudobným, zlým aj dobrým, k spravodlivým aj nespravodlivým. Všetci maršali, armádni velitelia a veľkí vodcovia sa pokúšali nad svetom zvíťaziť tak, že použili zbrane, nenávisť, zabíjanie a ničenie. Náš Pán Ježiš Kristus nepoužil žiadne zbrane, ničenie alebo nevládnosť, a zvíťazil nad celým svetom.

Veľký Napoleon sa pred Kristom poklonil a kým bol vo vyhnanstve na ostrove Svätej Heleny priznal: „Pokúsil som sa zvíťaziť nad svetom zbraňami a jediné čo som skutočne dokázal je, že som sa stal zajatcom a väzňom. Ty si bez jedinej zbrane zvíťazil nad srdcami všetkých ľudí“.

Toto je veľká pravda. Láska nikdy neprehráva. Láska vždy ziskava. Láska je vždy prínosom. Nemá čo stratiť a ešte má aj silu pokoriť srdcia všetkých ľudí. Preto dáva evanjelium človeku pokyn, aby Božiu lásku spoznal, aby skrz tejto lásky slúžil svojim blízkym.

Leonidas Fengos

www.bozieslovo.sk

ADRESA CIRKVI

SLOBODNÁ APOŠTOLSKÁ CIRKEV LETNÍC

Kpt. Nálepku 121, Giraltovce 087 01, SLOVENSKO, tel. 0914 251 742

Po-Pi 19.30 - 20.30 hod., Ne 10.30 - 12.00 hod.

www.bozieslovo.sk

www.wordofgod.gr